

[Hauch.]

Det lader sig ikke nægte, at man her lægger en meget betydelig Magt i Handelsministerens Haand, men jeg har forstaaet, at Udviklingen har været den i den senere Tid, at Handelsministeren har holdt sig, ikke alene i Kontakt, men ogsaa i alt væsentligt i Forstaaelse med det Valutaudvalg, hvori Rigsdagens Partier har deres Repræsentanter, og jeg maa forudsætte, at det ogsaa vil blive Tilfældet i Fremtiden.

Forholdene ligger saaledes i Øjeblikket, at dersom vi i det hele taget skal kunne holde den Linie, vi kom ind paa, den Gang vi vedtog her i Landet saa vidt muligt at følge Sterlingen, vil vi blive nødt til at indskrænke os paa adskillige Omraader med Hensyn til Indførsel. Det vil være naturligt, at man i sine Dispositioner her i meget væsentlig Grad tager Hensyn til de Lande, som handler med os, og jeg gaar ud fra, at det ogsaa er en af de Forudsætninger, som man vil søge at opfylde, naar Lovforslaget er gennemført.

I og for sig maa Lovforslaget altsaa siges at være yderst betænkeligt. Vi hilser derfor med Tilfredshed, at man har indskrænket det Tidsrum, hvori Loven skulde gælde, og jeg vil ikke undlade at udtale Haabet om, at det maa lykkes os ikke at komme til at beskæftige os med denne Sag, før Loven naturligt skulde være udløbet; men vi har jo Erfaringer herhjemme, ikke mindst fra 1924, da det viste sig, at den Valutaordning, man den Gang traf, og som ganske vist hvilede paa et noget andet Grundlag, i Løbet af forholdsvis kort Tid brød sammen.

Idet jeg nu udtaler min Gruppes Tilslutning til Gennemførelsen af dette Lovforslag, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi betragter det som et Forsøg paa at løse betydelige Vanskeligheder; men vi forbeholder os til enhver Tid at rejse Spørgsmaal om Ændringer, dersom det skulde vise sig, at det, man her gennemfører, ikke svarer til det Formaal, som er Forudsætningen for Lovforslaget.

C. F. Sørensen: Det høje Landstings Medlemmer har i Løbet af Dagen haft Lejlighed til at følge alle Stadier af dette Lovforslags Behandling, baade Partiernes Drøftelse og Forhandlingen i det høje Folketing; Lovforslaget, som er vidtrækkende, men ikke indeholder mange Paragraffer, er derfor kendt af alle. Det er jo rigtigt, hvad der er udtalt, at man ikke fra nogen Side hilser den Slags Lovforslag enten med Glæde eller med Begejstring; men det drejer sig som ved andre Love af den Art om en Nød-

foranstaltning til Beskyttelse af vort Lands Økonomi. Jeg vil gerne udtale Ønsket om, at vi med dette Forslag er ved Enden af den Slags Foranstaltninger og derefter maatte kunne se en ny Opgangsperiode i Møde.

Med disse korte Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne — mit Parti er ganske enigt med den højtærede Minister — anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) har Ordet. Af Helbredshensyn vil det ærede Medlem tale fra sin Plads.

Schovelin: Hvis en udenforstaaende, en fremmed, en Udlænding kom her til Landet og skulde bedømme danske Forhold efter dette Lovforslag, maatte han i Sandhed henfalde i Forbavselse. Hvis man saa fortalte ham, at den højtærede Statsminister for ikke meget lang Tid siden havde peget paa, hvorledes de russiske Metoder i Virkeligheden var de ideelle, de anbefalelsesværdige, vilde han utvivlsomt sige: Aha, dér har vi altsaa Begyndelsen til disse russiske Metoder! Thi det er jo saaledes, at det ikke alene er en Centralisering af Valutahandelen, der her foregaar, men det er hele Udenrigshandelen, som lægges i en enkelt Autoritets Haand. Og saa vilde Udlændingen maaske tænke ved sig selv: Ja, det maa da være en Autoritet, til hvilken man har en ganske overordentlig Tillid. Naar han saa hørte Nationalbanken omtale, og hvordan Tilliden er til den, vilde han maaske blive forbavset ved at høre, at Tilliden til Nationalbanken er — man kan vel sige med et mildt Udtryk: ikke overdreven stor.

Ja, saadan vilde vel en Udlænding tænke om Tingene. Men vi, som kender Baggrunden for dette Lovforslag, ved jo, hvorledes det virkelig forholder sig, og ved, hvorledes man overhovedet er kommet ind paa de Tankegange, som har ført til dette Forslag. Og naar vi nu altsaa ved dette, ved vi ogsaa, at skal det Problem, som nu foreligger, og som jeg ikke her behøver at komme nærmere ind paa — jeg skal senere nævne, af hvad Natur det er — løses ad denne Vej, ja, saa er der teknisk intet Valg. Jeg skal ikke paa det sene Tidspunkt uddybe dette nærmere, idet jeg gaar ud fra, at samtlige Medlemmer er saa inde i Forholdene, at de ved, hvor store Betænkelighederne er ved at gribe ind paa denne plumpe, mekaniske, skematiske Maade, som det altid maa være med en Valutacentral, i Udenrigsomsætningens fine og udviklede